

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о психоактивним контролисаним супстанцама садржан је у члану 97. став 10. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број. 98/06), којим је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем у области здравства, организацију, надлежност и рад републичких органа.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Република Србија је потписница Јединствене конвенције УН о опојним дрогама из 1961. године, која је измењена и допуњена Протоколом из 1972. године, затим Конвенције о психотропним супстанцама из 1971. године и Конвенције против недозвољене трговине опојним дрогама и психотропним супстанцама из 1988. године, које представљају основу за интервенције УН у области дрога, те самим тим, сарадња са агенцијама и телима УН који постоје у области политике дрога, представља јединствени део националне политике за борбу против дрога.

Према резултатима Националног истраживања о стиливима живота становништва Србије 2014. године – коришћење психоактивних супстанци и игара на срећу, употреба илегалних дрога, бар једном у току живота, забележена је код 8,0% од укупне популације, старости од 18 до 64 године (10,8% мушкараца и 5,2% жена), са већом заступљеношћу (12,8%) код млађе одрасле популације од 18 до 34 године старости. Најчешће коришћена илегална дрога међу одраслом популацијом је канабис (марихуана и хашиш), чија је употреба, бар једном у току живота, забележена код 7,7% испитаника узраста од 18 до 64 године (10,4% мушкараца и 4,9% жена). Употреба других илегалних дрога је врло ретка, 1,6% испитаника (2,5% популације узраста 18-34) користило је друге илегалне дроге. Лекове из групе седатива и хипнотика у претходних годину дана користило је 22,4% испитаника (13,9% мушкараца и 30,9% жена).

Према истраживању ESPAD (European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs) спроведеном 2011. године међу ученицима старости 16 година, укупно 8,0% ученика је барем једном у животу пробало неку од илегалних дрога, а 7,0% је барем једном у животу пробало марихуану. У поређењу са ESPAD истраживањем из 2008. године, није било значајних промена у учесталости употребе дрога. Резултати оба ESPAD истраживања, показују већу учесталост употребе дрога међу младићима у поређењу са девојкама за све дроге, осим за седативе без препоруке лекара. Млади који користе илегалне дроге најчешће пробају више врста. Скоро половина ученика који су користили марихуану, користили су и неку другу легалну или илегалну супстанцу, најчешће седативе без препоруке лекара и алкохол. У поређењу са ученицима из више од 30 европских земаља које су учествовале у истраживању 2011. године, шеснаестогодишњаци у Србији су у мањем проценту користили марихуану и друге илегалне дроге, док су седативе без лекарског рецепта користили у већем проценту у односу на просечну вредност из свих земаља.

Кроз читав период праћења особа лечених због злоупотребе психоактивних дрога на лечењу је значајно више мушкараца него жена. У 2013. години на основу прикупљених података из 16 метадонских центара на супституционој терапији било је 324 мушкараца (89,3%) и 39 жена (10,7%). Највећи број лечених мушких зависника био је у узрасту од 30-34 година, али је висок проценат и у узрасту од 35-39 година. Код жена је највећи проценат, исто као код мушкараца, у узрасту од 30-34 година. Међутим, код жена које долазе на лечење готово је исти проценат и у узрасту од 24-29 година.

Особе лечене због злоупотреба дрога према полу и узрасту доласка на лечење, 2013

Узраст	Мушкарци		Жене		Укупно	
	број	%	број	%	број	%
<15	/	/	/	/	/	/
15-19	1	0.3	1	2.6	2	0.6
20-24	21	6.5	2	5.1	23	6.3
25-29	77	23.8	11	28.2	89	24.5
30-34	112	34.6	11	28.2	123	33.9
35-39	85	26.2	9	23.1	93	25.6
40-44	18	5.6	0	0.0	18	5.0
>44	10	3.1	5	12.8	15	4.1
Укупно	324	100	39	100	363	100

Анализом података о узрасту зависничког понашања можемо пратити ток развоја опијатске зависности. Просечан узраст првог узимања опијата је 20 година, просечан узраст првог интравенског узимања дроге је 23 године, док је узраст лечених опијатских зависника између 32 и 33 године. Значи, од првог експериментисања са опијатима до доласка на лечење прође више од 12 година, односно, од првог интравенског узимања до доласка на лечење прође девет година, што је забрињавајући податак. Није занемарљив податак да је 4,1% опијатских зависника први пут узело опијате са мање од 15 година. Према подацима Регистра лечених зависника од дрога најранији узраст првог узимања опијата је 12 година.

Национална канцеларија за HIV/AIDS при Институту за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић Батут“ је 2008. и 2011. године координисала је истраживање везано за процену броја инјектирајућих корисника дрога (ИКД), применом методе множиоца. Према резултатима спроведене процене за 2009. годину у Србији било је 30.383 ИКД који су старости између 15 и 59 година, уз могући опсег од 12.682 до 48.083 ИКД. Процењени број корисника који дрогу инјектирају, на основу ових података, износи 0,7% становника старости између 15 и 59 година.

Подаци о заразним болестима повезаним са употребом дрога у Републици Србији потичу из националних регистара за HIV и AIDS и из био-бихевиоралних истраживања (спроведених 2008. и 2010. године и 2012. године међу инјектирајућим корисницима дрога). Од 1991. године, проценат ИКД међу новодијагностикованим и пријављеним случајевима HIV инфекције, јасно опада из године у годину. На основу резултата истраживања, уочава се висока преваленција вирусне хепатитис Ц инфекције међу инјектирајућим корисницима дрога (више од 70% у Београду 2008. и 2010. године), док је преваленција HIV инфекције међу ИКД испод 5%. Програми размене игала и шприцева доступни су само у Београду, Нишу, Новом Саду и Крагујевцу, и у великој мери зависе од

екстерног финансирања (Глобални фонд за борбу против AIDS, туберкулозе и маларије). Број новодосегнутих ИКД, био је у порасту у периоду 2009-2012. година, али је обухват ИКД овим програмима недовољан.

На основу анализе података о смртним случајевима у вези са употребом дроге, уочава се пад броја умрлих у претходних пет година, а већина ових случајева је у вези са опијатима.

Злоупотреба синтетичких дрога на подручју Републике Србије представља релативно нову појаву која је у великој мери повезана с новим трендовима у понашању младих у слободно време. Ради заштите младих од употребе и злоупотребе синтетичких дрога и нових психоактивних супстанци, потребно је поштовати национална и међународна искуства у информисању, а превентивни рад са децом и омладином мора се континуирано развијати. Појаве синтетичких дрога у Републици Србији се прате кроз бројне активности државних институција и невладиних организација. Уз полицијске активности везане непосредно за контролу и смањење продаје синтетичких дрога, спроводе се и активности усмерене на смањење штетних последица злоупотребе нових синтетичких дрога.

Производња и кријумчарење психоактивних контролисаних супстанци у Србији представља најдоминантнији и најпрофитабилнији облик организованог криминала. Србија је транзитна земља за кријумчарење ПКС. Поред кривичних дела која су везана за производњу, кријумчарење и дистрибуцију, присуство ПКС и њихова злоупотреба непосредно и посредно утичу на друге облике криминала, као што су насилнички криминал, малолетничка делинквенција, али и просјачење, проституција, имовински деликти и друга девијантна понашања. Овај облик криминала, осим безбедносних импликација, производи и импликације у области социјалне и здравствене заштите, кроз повећане трошкове третмана и лечења, као и социјалног збрињавања зависника. Главне руте за кријумчарење ПКС се перманентно мењају услед прилагођавања активностима органа за спровођење закона. Пораст укупне количине заплених ПКС резултат је системске, планске и координиране активности организационих јединица МУП-а и других органа за спровођење закона, посебно појачане контроле и заплене ПКС на граничним прелазима (доминантна су гранична подручја према Хрватској, Македонији Мађарској и Црној Гори), где су и заплене највеће количине ПКС. То потврђује да се територија Србије користи као транзитно подручје. У Србију се кокаин кријумчари у мањим количинама, углавном за потребе локалног тржишта, како из западноевропских земаља, тако и, у појединачним случајевима, преко курира из јужноамеричких земаља. Кријумчари се авионом, у специјално припремљеном пртљагу за ту намену или у телесним шупљинама (најчешћи пример су гутачи), као и путем поштанских пошиљки. На локалном тржишту у Србији продајна цена кокаина креће се од 40.000 до 50.000 евра за један килограм, односно 80–100 евра за један грам на улици. Просечно заплене количине кокаина у последњих пет година (око пет килограма годишње), такође указују на ограниченост тржишта ове ПКС у Србији. Доступност марихуане на локалном тржишту последица је чињенице да се Србија налази на централној балканској рути за кријумчарење марихуане, као и повећања домаће производње марихуане у природним условима и модификоване марихуане „сканк“ у вештачким условима. Марихуана за уличну продају обично се набавља у количинама од 0,5 кг до 1 кг, по цени од 1.000 до 1.500 евра у зависности од дела кријумчарске руте на којој се нуди за продају. Дислоцирање рута за кријумчарење хероина на којима се налази Србија, нови појавни

облици кријумчарења поморским путем, и преоријентисаност организованих криминалних група на кријумчарење кокаина, утицаће на кретање понуде и висину цене хероина на регионалном и српском тржишту. Због смањене актуелности централнобалканске руте за кријумчарење хероина, криминалне активности кријумчарења у Србији све више се усмеравају на снабдевање локалног тржишта. Анализе заплешеног хероина на граничним прелазима на улазу у Србију указују да је хероин који се кријумчари кроз Србију, и који једним делом остаје за потребе локалног тржишта, високог степена чистоће. Килограм кријумчареног хероина се на локалном тржишту може набавити по цени од 19.000 до 22.000 евра. Организоване криминалне групе и криминалне групе које се баве уличном продајом хероина зависницима нуде грам хероина по цени од 20 до 25 евра.

Географски положај Србије одређује њен транзитни значај, јер се налази на тзв. централнобалканској рути кријумчарења ПКС, која се користи и за кријумчарење синтетичких дрога и прекурсора, како са запада на исток (од Холандије, преко других земаља ЕУ, Србије до Азије), тако и истока на запад (од Азије према земљама ЕУ). Положај Србије омогућава да се један део кријумчарене синтетичке дроге и прекурсора задрже на локалном тржишту, што повећава њену доступност. Тенденција перманентног појављивања нових синтетичких дрога, тзв. дизајнерских дрога и компоненти за њихову производњу на светском нивоу, присутна је и на локалном тржишту у Републици Србији. Локално тржиште синтетичких дрога у Србији снабдева се и илегалном производњом у земљи. Током 2012. године евидентирано је 4.775 кривичних дела у вези са дрогом и покренуте су 3.992 кривичне пријаве. Године 2013. забележено је 5.642 кривичних дела у вези са дрогом и покренуто је 4.928 кривичних пријава. У периоду 2011–2013. година, количина укупно заплешене дроге била је у сталном порасту док је 2013. године укупно заплешено 3,4 тоне дроге.

Дана 27. децембра 2014. године, Влада Републике Србије је усвојила Стратегију о спречавању злоупотребе дрога (за период од 2014. до 2021. године) и њен пратећи Акциони план (за период од 2014. до 2017. године), који су објављени у Службеном гласнику број 1/2015. Овај стратешки документ је у складу са Стратегијом ЕУ за борбу против дрога (за период од 2013. до 2020. године) и Акционим планом ЕУ за борбу против дрога (за период од 2013. до 2016. године). Он такође одражава основне циљеве обновљеног (2013) Акционог плана ЕУ и Западног Балкана за борбу против наркотика, са фокусом на стратешко планирање, законодавство и изградњу институција, смањење потражње, спровођење закона и правосудну сарадњу, прање новца и контролу прекурсора.

Полазећи од чињенице да је конзумација наркотика у Србији у порасту последњих година, акценат се ставља на превенцију злоупотребе дрога и на лечење. Нова Стратегија и Акциони план стога предвиђају низ активности у области смањења потражње дрога и превенцију наркоманије, укључујући кампање за подизање свести у високошколским установама, средњим и основним школама, вртићима и на другим местима, посебно интересантним за популацију адолесцената. Смањење потражње за дрогама састоји од низа подједнако важних мера, укључујући и превенцију (универзалну, селективну и индиковану), рано откривање и интервенције, смањење ризика и штете, лечење, рехабилитацију и социјалну реинтеграцију и опоравак. Посебно је важно обратити пажњу на промоцију и афирмацију здравих навика и бриге за младе, као и превенцију ХИВ инфекција и других заразних болести.

Смањење понуде дрога подразумева ефикасне и одговарајуће мере у циљу смањења производње, трговине и дистрибуције дрога и спречавање незаконите трговине и коришћења прекурсора, односно супстанци које могу да се користе у недозвољеној производњи опојних дрога и психотропних супстанци, спречавање организованог криминала и „прања новца” стеченог у трговини дрогама. Да би се успешно спровеле мере смањења понуде дрога и ефикасно сузбило кријумчарење опојних дрога и прекурсора од организованих криминалних група, потребно је успоставити међусобну координацију и сарадњу свих меродавних државних органа, а нарочито Министарства здравља, Министарства унутрашњих послова, Министарства финансија и Министарства правде и државне управе. Такође, неопходно је повећати сигурност у друмском саобраћају кроз смањење броја удеса које изазивају возачи под утицајем опојних дрога. Неопходно је побољшати услове за складиштење трајно одузетих количина опојних дрога и у потпуности покренути систем за уништавање одузете дроге.

У поступку усклађивања области психоактивних контролисаних супстанци са директивама и прописима Европске Уније у процесу брже интеграције и хармонизације законодавних система, основ за доношење предложеног закона садржан је у прописима ЕУ у овој области и то:

1. Regulation (EC) No 1920/2006 of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on the European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (recast) (OJ L 376, 27.12.2006, p. 1–13, CELEX number: 32006R1920).

2. Council Decision 2005/387/JHA of 10 May 2005 on the information exchange, risk-assessment and control of new psychoactive substances (OJ L 127, 20.5.2005, p. 32–37, CELEX number: 32005D0387).

3. DIRECTIVE (EU) 2017/2103 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 15 November 2017 amending Council Framework Decision 2004/757/JHA in order to include new psychoactive substances in the definition of ‘drug’ and repealing Council Decision 2005/387/JHA

4. Council Decision of 28 May 2001 on the transmission of samples of controlled substances (2001/419/JHA) (OJ L 150, 6.6.2001, p. 1–3, CELEX number: 32001D0419)

5. Council Recommendation of 30 March 2004 regarding guidelines for taking samples of seized drugs (2004/C 86/04)

Правни основ за сарадњу са Европским центром за праћење дрога и зависности од дрога (European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction- EMCDDA) је дефинисан у члану 93. Закона о психоактивним контролисаним супстанцама („Службени гласник РС”, број 99/2010) који уређује међународну сарадњу Министарства здравља. У Министарству здравља ће бити одређена Национална контакт тачка за сарадњу са EMCDDA у складу са Одлуком Савета ЕУ 1920/2006/ЈНА. Спровођењем препорука датих у ЕУ одлукама, прикупљаће се сви значајни и важни подаци у вези са понудом и потражњом дрога у Републици Србији. Ова врста информација би омогућила бољи преглед тренутног стања и лакшу анализу стања у области дрога, као и доношење мера за смањење штетних последица злоупотребе дрога. Такође ће бити омогућено боље разумевање ситуације на нивоу ЕУ. Прикупљање и анализа података биће усклађени са стандардима EMCDDA.

EMCDDA има кључну улогу у одговору на појаву нових психоактивних супстанци у ЕУ у оквиру Система раног упозоравања о новим психоактивним супстанцама. ЕУ Систем раног упозоравања функционише по принципу прикупљања информација о новим

супстанцама које су се појавиле у било којој од 28 држава чланица, као и у Турској и Норвешкој, и који омогућава брзо реаговање на нове претње које се јављају са новим психоактивним супстанцама. У протеклих 5 година дошло је забрињавајућег повећања броја, типа и доступности нових психоактивних супстанци у Европи. Током 2014. године, пријављена је 101 нова психоактивна супстанца у ЕУ. У Републици Србији не постоји систем раног упозоравања о новим психоактивним супстанцама. Спровођење Одлуке Савета ЕУ 2005/387/ЈНА о размени информација, процени ризика и контроли нових психоактивних супстанци је предвиђено у изменама и допунама Закона о психоактивним контролисаним супстанцама, како би Република Србија могла да учествује у европској мрежи размене информација и контроли ризика од појаве нових психоактивних супстанци како на националном тако и на међународном нивоу.

Могућност законитог слања узорак заплених психоактивних контролисаних супстанци и супстанци које се могу употребити за израду опојних дрога између држава чланица ЕУ у сврхе откривања, истраге и кривичног гоњења за кривична дела или за форензичку анализу узорак повећала би ефикасност борбе против незаконите производње и промета опојним дрогама. Слање узорак се темељи на споразуму државе пошиљаоца и државе примаоца на начин који је поуздан и који гарантује да се узорци који се шаљу не могу злоупотребити. У том циљу свака држава чланица дужна је да формира националну контакт тачку за слање узорак заплених психоактивних контролисаних супстанци које ће бити овлашћене за спровођење ове одлуке. Република Србија још увек нема законско решење о преносу узорак контролисаних супстанци. Такође, не постоји национална контакт тачка одређена да надгледа такав пренос. Дакле, законодавство Републике Србије није у складу са Одлуком 2001/419/ЈНА.

У складу са препоруком европске комисије (Council Recommendation of 30 March 2004 regarding guidelines for taking samples of seized drugs (2004/C 86/04)) уводи се у законски оквир поступак узорковања заплених психоактивних супстанци и обезбеђује се правни основ за доношење подзаконских прописа који ће ближе уредити ову област.

Предложеним Законом о изменама и допунама закона о психоактивним контролисаним супстанцама („Службени гласник РС”, број 99/2010) уређује се Центар за мониторинг дрога и зависности од дрога, систем за рано упозоравање о новим психоактивним супстанцама и пренос узорак контролисаних супстанци. Наиме, дефинишу се улога и послови Центра за мониторинг дрога и зависности од дрога, система за рано упозоравање о новим психоактивним супстанцама и пренос узорак контролисаних супстанци. На овај начин стварају се услови за праћење и контролу психоактивних супстанци у складу са европским прописима. Спроводећи процес хармонизације прописа Републике Србије са прописима ЕУ, спроведена је и обавеза усклађивања са Стратегијом ЕУ о дрогама за период 2013-2020. године и њен Акциони план за период 2013-2016. године. Коришћено је стручно знање Европског центра за праћење дрога и зависности од дрога (EMCDDA), UNODC, Pompidou групе Савета Европе и других европских стручњака у овој области. Стратегија о спречавању злоупотребе дрога за период од 2014-2021. године (у даљем тексту: Стратегија) је кључни документ у решавању проблема злоупотребе дрога. Она је у складу са тренутном националном ситуацијом везаном за дроге и у складу са научним сазнањима о проблематици дрога као и складу са актуелним политикама које Европска унија води на овом плану. Ова Стратегија дефинише списак циљева које покушава да постигне у спровођењу мера које треба предузети у наредном периоду. Стратегија се заснива на принципима поштовања људског

достојанства, слободе, демократије, једнакости, солидарности, владавине права и људских права. Стратегија има за циљ да обезбеди и унапреди јавно здравље, да обезбеди општу добробит како за појединца, тако и за друштво, да осигура и унапреди висок ниво безбедности становништва, као и да понуди балансиран, интегрисан приступ проблему дрога, заснован на доказима.

Одредбама Уредбе о оснивању Канцеларије за борбу против дрога („Службени гласник РС“, бр. 79/2014) Влада Републике Србије основала је Канцеларију за борбу против дрога и прописала да ће Канцеларија, као стручна служба Владе, обављати широк делокруг послова на подручју борбе против дрога. Неопходно је да бар део овлашћења и обавеза који су Уредбом стављени у надлежност Канцеларије, и који представљају правни основ за сарадњу Канцеларије за борбу против дрога са органима државне управе на подручју борбе против дрога буду интегрисани у текст Нацрта закона о изменама и допунама Закона о психоактивним контролисаним супстанцама.

Поред хармонизације са ЕУ прописима овим законским решењем се регулише надлежност институција и сарадња у области психоактивних супстанци.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

У члану 1. предложена је измена члана 3. после тачке 13) додаје се тачка 14) којом се уводи појам нове психоактивне супстанце у складу са ЕУ одлуком (Council Decision 2005/387/JHA of 10 May 2005 on the information exchange, risk-assessment and control of new psychoactive substances (OJ L 127, 20.5.2005, p. 32–37, CELEX number: 32005D0387)) и ЕУ директивом (DIRECTIVE (EU) 2017/2103 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 15 November 2017 amending Council Framework Decision 2004/757/JHA in order to include new psychoactive substances in the definition of ‘drug’ and repealing Council Decision 2005/387/JHA). Циљ је препознавање значаја за поступање, размену информација на нивоу ЕУ, процену ризика и стављање нових психоактивних супстанци под контролу како би се смањио ризик по здравље и могућности повећања броја кривичних дела која су у вези са психоактивним супстанцама.

Чланом 2. прописано је да се члан 4. мења у циљу омогућавања целисходнијег и ефикаснијег рада Комисије. Новим изменама прописује се успостављање састава комисије од представника свих надлежних институција и установа. Називи су уопштени, како евентуалне промене назива министарстава не би створиле нејасноће при избору чланова Комисије.

Чланом 3. прописано је да се после члана 4., додаје члан 4а, којим се дефинишу послови и улога Центра за мониторинг дрога и зависности од дрога у циљу праћења, прикупљања и анализе података о дрогама на националном нивоу, како би се донеле мере за ефикасно смањење штетних последица злоупотребе дрога, у складу са Regulation (EC) No 1920/2006 of the European Parliament and of the Council of 12 December 2006 on the European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (recast) (OJ L 376, 27.12.2006, p. 1–13, CELEX number: 32006R1920). Центар за мониторинг дрога и зависности од дрога такође ће вршити послове Националне контактне тачке за сарадњу са Европским центром за праћење дрога и зависности од дрога (EMCDDA), на основу обавеза које су прописане овим законом и одређује контакт особу ову сарадњу. Послове из става 1. овог члана

Центар за мониторинг дрога и зависности од дрога вршиће у сарадњи са надлежним министарствима и организацијама, институтима и заводима надлежним за послове јавног здравља и другим заинтересованим организацијама.

У новом члану 4а у став 3. дефинише се улога Система за рано упозоравање о новим психоактивним супстанцама, у циљу ефикасног одговора на појаву нових психоактивних супстанци, процену ризика и предлагање мера за спречавање штетних последица од употребе нових психоактивних супстанци. Оснивање Система за рано упозоравање је у складу са ЕУ регулативом Council Decision 2005/387/JHA of 10 May 2005 on the information exchange, risk-assessment and control of new psychoactive substances (OJ L 127, 20.5.2005, p. 32–37, CELEX number: 32005D0387).

У члану 4. је прописано је да се после члана 14. додаје нови члан 14а, први став ради усклађивања овог закона са Council Decision of 28 May 2001 on the transmission of samples of controlled substances (2001/419/JHA) (OJ L 150, 6.6.2001, p. 1–3, CELEX number: 32001D0419), којом се успостављају законски механизми транспорта узорака психоактивних контролисаних супстанци између Националних контактних тачака држава чланица Европске Уније. Могућност законитог слања узорака заплених психоактивних контролисаних супстанци и супстанци које се могу употребити за израду опојних дрога између држава чланица ЕУ у сврхе откривања, истраге и кривичног гоњења за кривична дела или за форензичку анализу узорака повећала би ефикасност борбе против незаконите производње и промета опојним дрогама. У овом члану такође се дефинише улога овлашћених лабораторија МУП-а (укупно 5 лабораторија) које су регионално распоређене да опслужују рад полиције, тужилаштва и судства на територији Републике Србије. Број урађених предмета анализе психоактивних супстанци је око 6.500 годишње, а број узорака је вишеструко већи. Лабораторије су акредитоване за испитивање према међународном стандарду ISO 17025. Сва испитивања спроводе се према препорученим методама уједињених нација (UNODC), а у раду се користе и препоруке и упутства Европске мреже форензичких института (ENFSI), чији је члан Национални криминалистичко-технички центар МУП од 2009. године.

Чланом 5. прописано је да се члан 20. мења и допуњује ради прецизнијег дефинисања делокруга рада реферетне лабораторије.

У члану 6. прописано је да се у члану 73. додаје став 2. како би се обезбедило праћење превентивних активности и резултати спроведених активности. У складу са тим Центар за мониторинг дрога и зависности од дрога ће предложити мере и активности за унапређење превентивних програма.

Чланом 7. прописано је да се члан 89. мења и допуњује због усклађености са новим чланом 4а. овог закона. Све информације се шаљу у Центар за мониторинг дрога и зависности од дрога како би се обезбедило праћење производње, промета и примене психоактивних контролисаних супстанци, као и планирање мера за смањење штетних последица злоупотребе психоактивних супстанци.

У члану 8. досадашњем члану 93. додаје се нови став 2а. којим се прописује обавеза Центра за мониторинг дрога и зависности од дрога за достављање извештаја Европском центру за праћење дрога и зависности од дрога (EMCDDA) и Канцеларији за борбу против дрога владе РС, обзиром да је координација у области дрога кључни задатак Канцеларије за борбу против дрога.

У члану 9. се обезбеђује правни оквир за узороковање и физичко-хемијску налізу узорака, паковање узорака након извршеног узороковања и анализе, у циљу безбедног

складиштења истих и спречавања њихове злоупотребе. Такође се дефинише правни оквир за доношење подзаконских прописа који ће регулисати складиштење, узорковање и уништавање одузетих психоактивних контролисаних супстанци.

У члану 10. прописано је да се у оквиру члана 105. додаје нови став 7., како би се обезбедило ефикасно функционисање и обезбедила средства за рад Комисије за контролу поступка уништавања одузетих психоактивних контролисаних супстанци.

Чланом 11. уређује се ступање на снагу овог закона.

IV. СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

Члан 3.

Изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) опојна дрога је свака супстанца биолошког, односно синтетичког порекла која се налази на Списку, у складу са Јединственом конвенцијом о опојним дрогама („Службени лист СФРЈ”, број 2/64), односно супстанца која делује примарно на централни нервни систем смањујући осећај бола, изазивајући поспаност или будност, халуцинације, сметње у моторним функцијама, као и друге патолошке или функционалне промене централног нервног система;

2) психотропна супстанца је свака супстанца биолошког, односно синтетичког порекла која се налази на Списку, у складу са Конвенцијом о психотропним супстанцама („Службени лист СФРЈ”, број 40/73), односно супстанца која делује примарно на централни нервни систем и мења мождане функције, због чега се мења перцепција, расположење, свест и понашање;

3) препарат је магистрални и галенски лек израђен у складу са законом којим се уређују лекови и медицинска средства;

4) биљка или део биљке је свака биљка из које се може добити психоактивна контролисана супстанца, а која је на Списку у складу са потврђеним конвенцијама Уједињених нација у области психоактивних контролисаних супстанци;

5) макова слама (*Stramentum Papaveris*) је осушена зрела чаура и стабљика мака, које се користе као природна индустријска сировина за добијање опијумских алкалоида, а посебно морфина;

6) конопља је цветни или плодни врх биљке рода *Cannabis*, односно део биљке рода *Cannabis* који је изнад земље, укључујући и врх;

7) грм коке су сви примерци врсте *Erythroxylon*, а лист коке је лист грма коке, осим хемијски обрађеног листа из ког су уклоњени сви алкалоиди, укључујући и алкалоиде екгонинске класе (као што су кокаин, екгонин и други);

8) гајење биљке је сетва, односно садња, гајење и жетва, односно берба биљке или делова биљке из које се може добити психоактивна контролисана супстанца;

9) извоз или увоз психоактивних контролисаних супстанци је њихово физичко преношење из једне државе у другу;

10) поседовање је државина психоактивне контролисане супстанце над којом се врши фактичка власт или на други начин спроводе активности под условима прописаним овим законом и прописима донетим за спровођење овог закона;

11) синдром зависности је скуп физиолошких, бихевиоралних и когнитивних феномена који се појављују после понављане употребе неке супстанце или групе супстанци, који карактеришу: јака жеља за узимањем психоактивних контролисаних супстанци, тешкоће у

контроли употребе и поред штетних последица, повећање подношљивости, приоритетна усмереност ка психоактивној контролисаној супстанци уз запостављање других активности и обавеза, а понекад и апстиненцијално соматско стање;

12) злоупотреба психоактивних контролисаних супстанци је употреба психоактивних контролисаних супстанци које су забрањене, као и употреба психоактивних контролисаних супстанци на начин, у количинама и за индикације за које нису прописане;

13) недозвољена производња и промет психоактивних контролисаних супстанци је гајење биљке из које се може добити психоактивна контролисана супстанца, поседовање средстава за производњу психоактивних контролисаних супстанци, као и производња, промет и поседовање психоактивне контролисане супстанце супротно одредбама овог закона.

14) НОВА ПСИХОАКТИВНА СУПСТАНЦА ЈЕ СУПСТАНЦА У ЧИСТОМ ОБЛИКУ ИЛИ У ОБЛИКУ ПРЕПАРАТА КОЈА НИЈЕ ПРОПИСАНА ПРЕМА ЈЕДИНСТВЕНОЈ КОНВЕНЦИЈИ О ОПОЈНИМ ДРОГАМА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ИЗ 1961. ГОДИНЕ, ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРОТОКОЛА ИЗ 1972. ГОДИНЕ И КОНВЕНЦИЈОМ О ПСИХОТРОПНИМ СУПСТАНЦАМА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ИЗ 1971. ГОДИНЕ, А КОЈА МОЖЕ ДА ПРЕДСТАВЉА ЗДРАВСТВЕНУ ИЛИ СОЦИЈАЛНУ ПРЕТЊУ КАО И СУПСТАНЦЕ КОЈЕ СУ ПРОПИСАНЕ ГОРЕ НАВЕДЕНИМ КОНВЕНЦИЈАМА;

14А) ПРЕПАРАТ ОЗНАЧАВА МЕШАВИНУ КОЈА САДРЖИ ЈЕДНУ ИЛИ ВИШЕ НОВИХ ПСИХОАКТИВНИХ СУПСТАНЦИ

Члан 4.

~~Ради усклађивања стручних ставова у области психоактивних контролисаних супстанци,~~

~~као и давања стручних мишљења у складу са овим законом, Влада образује Комисију за~~

~~психоактивне контролисане супстанце коју чине представници министарстава надлежних~~

~~за: здравље, просвету, унутрашње послове, рад и социјалну политику, одбрану, омладину и~~

~~спорт, културу, правду, пољопривреду и ветерину, локалну самоуправу, као и истакнути стручњаци у области психоактивних контролисаних супстанци (у даљем тексту: Комисија).~~

РАДИ УСКЛАЂИВАЊА СТРУЧНИХ СТАВОВА У ОБЛАСТИ ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ, КАО И ДАВАЊА СТРУЧНИХ МИШЉЕЊА У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, ВЛАДА ОБРАЗУЈЕ КОМИСИЈУ ЗА ПСИХОАКТИВНЕ КОНТРОЛИСАНЕ СУПСТАНЦЕ КОЈУ ЧИНЕ ПРЕДСТАВНИЦИ МИНИСТАРСТАВА НАДЛЕЖНИХ ЗА: ЗДРАВЉЕ, ПРОСВЕТУ, УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, РАД, СОЦИЈАЛНУ ПОЛИТИКУ, ОДБРАНУ, ОМЛАДИНУ И СПОРТ, КУЛТУРУ, ПРАВДУ, ПОЉОПРИВРЕДУ, ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, ВЕТЕРИНУ, ДРЖАВНУ УПРАВУ И ЛОКАЛНУ САМОУПРАВУ, ФИНАНСИЈЕ – УПРАВА ЦАРИНА, ПРЕДСТАВНИЦИ БЕЗБЕДНОСНО-ИНФОРМАТИВНЕ АГЕНЦИЈЕ И КАНЦЕЛАРИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ ДРОГА, КАО И ИСТАКНУТИ СТРУЧЊАЦИ У ОБЛАСТИ ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: КОМИСИЈА).

Средства за рад Комисије обезбеђују се у буџету Републике Србије.

ЦЕНТАР ЗА МОНИТОРИНГ ДРОГА И ЗАВИСНОСТИ ОД ДРОГА

ЧЛАН 4А.

У МИНИСТАРСТВУ ЗДРАВЉА СЕ ОРГАНИЗУЈЕ РАД ЦЕНТРА ЗА МОНИТОРИНГ ДРОГА И ЗАВИСНОСТИ ОД ДРОГА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ЦЕНТАР). БЛИЖЕ УСЛОВЕ У ПОГЛЕДУ КАДРА И ОПИСА ПОСЛОВА ЦЕНТРА УРЕЂУЈЕ МИНИСТАР ЗДРАВЉА ПРАВИЛНИКОМ О УНУТРАШЊЕМ УРЕЂЕЊУ И СИСТЕМАТИЗАЦИЈИ РАДНИХ МЕСТА У МИНИСТАРСТВУ ЗДРАВЉА.

У ОКВИРУ ЦЕНТРА УСПОСТАВЉА СЕ СИСТЕМ РАНОГ УПОЗОРАВАЊА У ЦИЉУ БРЗЕ РАЗМЕНЕ ПОДАТАКА О ПРОИЗВОДЊИ, ТРГОВИНИ, УПОТРЕБИ И РИЗИЦИМА ОД ПОЈАВЕ НОВИХ ПСИХОАКТИВНИХ СУПСТАНЦИ КАКО БИ СЕ СПРЕЧИЛЕ ЊИХОВЕ НЕГАТИВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ, ПРАВОВРЕМЕНО РЕАГУЈЕ У СЛУЧАЈУ ПОЈАВЕ НОВЕ СУПСТАНЦЕ НА ТРЖИШТУ И ПОСТИЖЕ БРЗУ КОМУНИКАЦИЈУ ИЗМЕЂУ КОМПЕТЕНТНИХ ТЕЛА НА НАЦИОНАЛНОМ И ЕВРОПСКОМ НИВОУ. МИНИСТАР ЗДРАВЉА ПРОПИСУЈЕ НАЧИН СПРОВОЂЕЊА СИСТЕМА РАНОГ УПОЗОРАВАЊА У СЛУЧАЈУ ПОЈАВЕ НОВИХ ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ, КАО И ОБРАСЦЕ ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ИНФОРМАЦИЈА ИЗ ОВОГ СИСТЕМА И ЊИХОВО ДАЉЕ ИЗВЕШТАВАЊЕ.

ЦЕНТАР ВРШИ ПОСЛОВЕ КОНТАКТНЕ ТАЧКЕ ЗА САРАДЊУ СА EMCDDA, У ОДНОСУ НА ОБАВЕЗЕ ПРОПИСАНЕ ОВИМ ЗАКОНОМ И ОДРЕЂУЈЕ КОНТАКТ ОСОБУ ЗА ОВУ САРАДЊУ.

ПОСЛОВЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЦЕНТАР ВРШИ У САРАДЊИ СА МИНИСТАРСТВОМА НАДЛЕЖНИМ ЗА: ПРОСВЕТУ, УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, РАД, СОЦИЈАЛНУ ПОЛИТИКУ, ОДБРАНУ, ОМЛАДИНУ И СПОРТ, КУЛТУРУ, ПРАВДУ,

ПОЉОПРИВРЕДУ, ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, ВЕТЕРИНУ, ДРЖАВНУ УПРАВУ И ЛОКАЛНУ САМОУПРАВУ, ФИНАНСИЈЕ – УПРАВА ЦАРИНА, КАНЦЕЛАРИЈОМ ЗА БОРБУ ПРОТИВ ДРОГА, БЕЗБЕДНОСНО-ИНФОРМАТИВНОМ АГЕНЦИЈОМ, ОРГАНИЗАЦИЈАМА, ИНСТИТУТИМА И ЗАВОДИМА НАДЛЕЖНИМ ЗА ПОСЛОВЕ ЈАВНОГ ЗДРАВЉА И ДРУГИМ ЗАИНТЕРЕСОВАНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА.

ЧЛАН 14А.

ЗА ДОСТАВЉАЊЕ УЗОРАКА ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ И РАЗМЕНУ ПОДАТАКА О АНАЛИЗИРАНИМ УЗОРЦИМА, У СКЛАДУ СА МЕЂУНАРОДНИМ ОБАВЕЗАМА, ОДРЕЂУЈЕ СЕ, У МИНИСТАРСТВУ НАДЛЕЖНОМ ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, НАЦИОНАЛНА КОНТАКТНА ТАЧКА ЗА ПРЕНОС И АНАЛИЗУ УЗОРАКА ЗАПЛЕЊЕНИХ ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ.

НАЦИОНАЛНА КОНТАКТНА ТАЧКА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ДУЖНА ЈЕ ДА ДОСТАВЉА ПОЛУГОДИШЊЕ И ГОДИШЊЕ ИЗВЕШТАЈЕ МИНИСТАРСТВУ ЗДРАВЉА О ОБАВЉЕНИМ РАЗМЕНАМА УЗОРАКА ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ.

МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ ПРОПИСУЈЕ НАЧИН РАДА НАЦИОНАЛНЕ КОНТАКТНЕ ТАЧКЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

ФИЗИЧКО-ХЕМИЈСКУ АНАЛИЗУ ОДУЗЕТИХ КОЛИЧИНА ПСИХОАКТИВНИХ И ДРУГИХ СУПСТАНЦИ (УКЉУЧУЈУЋИ И НОВЕ ПСИХОАКТИВНЕ СУПСТАНЦЕ) КОЈЕ СУ ПРЕДМЕТ КРИВИЧНОГ ДЕЛА ПРЕМА ОДРЕДБАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА, ОБАВЉАЈУ ОВЛАШЋЕНЕ ЛАБОРАТОРИЈЕ МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ И БЕЗБЕДНОСНО-ИНФОРМАТИВНЕ АГЕНЦИЈЕ.

О ИДЕНТИФИКОВАНОЈ НОВОЈ ПСИХОАКТИВНОЈ СУПСТАНЦИ КОЈА СЕ НЕ НАЛАЗИ НА СПИСКУ, ОВЛАШЋЕНЕ ЛАБОРАТОРИЈЕ ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА ДУЖНЕ СУ ДА ОБАВЕСТИ МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА КАДА СУ ИДЕНТИФИКОВАЛЕ НОВУ ПСИХОАКТИВНУ СУПСТАНЦУ.

УСЛОВЕ У ПОГЛЕДУ ПРОСТОРА, ОПРЕМЕ И КАДРА КОЈЕ МОРА ДА ИСПУЊАВАЈУ ОВЛАШЋЕНЕ ЛАБОРАТОРИЈЕ ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ЗДРАВЉЕ УЗ САГЛАСНОСТ МИНИСТРА НАДЛЕЖНОГ ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ.

СПИСАК ОВЛАШЋЕНИХ ЛАБОРАТОРИЈА ОБЈАВЉУЈЕ СЕ У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Члан 20.

Министар доноси решење којим одређује лабораторију за обављање послова референтне лабораторије за идентификацију и испитивање психоактивних контролисаних супстанци (у даљем тексту: референтна лабораторија).

Министар може у поступку издавања решења из става 1. овог члана да затражи мишљење Комисије.

Референтна лабораторија обавља следеће послове:

1) успоставља јединствене критеријуме и методе за спровођење стандарда за рад овлашћених лабораторија;

1А) ВРШИ ПОСЛОВЕ РАНОГ УПОЗОРАВАЊА О ПОЈАВИ НОВИХ ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ И ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ ОБАВЕШТАВА МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА, КОЈЕ О ТОМЕ ОБАВЕШТАВА EMCDDA

2) развија методе анализе у складу с међународним стандардима из области психоактивних контролисаних супстанци које је дужна да потврди;

3) успоставља систем контроле квалитета за сопствене потребе, као и за потребе овлашћених лабораторија;

4) врши услуге анализе и суперанализе;

5) врши упоредне тестове за овлашћене лабораторије у циљу јединствене примене аналитичких метода;

6) припрема националне водиче за узорковање и руковање узорцима;

7) припрема, примењује и прослеђује референтне стандарде за потребе анализа;

8) сарађује с националним лабораторијама других земаља у области психоактивних контролисаних супстанци;

9) размењује информације добијене од националних лабораторија других земаља с овлашћеним лабораторијама у области психоактивних контролисаних супстанци;

10) организује обуку лица запослених у овлашћеној лабораторији о практичној примени нових лабораторијских метода;

11) обавља и друге послове у складу са законом.

Ради обављања појединих послова из става 3. овог члана референтна лабораторија може закључити уговор са другим правним лицима.

Решење министра из става 1. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије".

О ИЗВРШЕНИМ ПОСЛОВИМА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА РЕФЕРЕНТНА ЛАБОРАТОРИЈА, НА ЗАХТЕВ МИНИСТАРСТВА ДОСТАВЉА ГОДИШЊИ ИЗВЕШТАЈ О РАДУ.

Члан 73.

Институти и заводи за јавно здравље, у оквиру својих законом утврђених послова учествују у спровођењу програмских активности за превенцију болести зависности и смањење потражње психоактивних контролисаних супстанци и прате њихово спровођење

на територији јединице локалне самоуправе, аутономне покрајине, односно Републике Србије.

УСТАНОВЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ДУЖНЕ СУ ДА О СВОЈИМ АКТИВНОСТИМА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА РЕДОВНО ПОДНОСЕ ИЗВЕШТАЈ ЦЕНТРУ, КОЈИ СЕ НАЛАЗИ У ОКВИРУ МИНИСТАРСТВА ЗДРАВЉА.

Извештаји о поседовању психоактивних контролисаних супстанци у научноистраживачким организацијама

Члан 89.

У Министарству се обављају послови државне управе у области производње, промета и примене психоактивних контролисаних супстанци као и надзора у области психоактивних контролисаних супстанци И ПОСЛОВИ ЦЕНТРА ИЗ ЧЛАНА 4А ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 93.

Министарство остварује сарадњу са агенцијама Уједињених нација, као што су Међународни биро за контролу наркотика (INCB), Светска здравствена организација (WHO) и другим организацијама и телима Уједињених нација, у складу са законом.

Министарство остварује сарадњу са органима Европске уније у области психоактивних контролисаних супстанци, као и са Европским центром за праћење дрога и зависности од дрога (EMCDDA).

ИЗВЕШТАЈИ КОЈЕ МИНИСТАРСТВО ДОСТАВЉА EMCDDA ДОСТАВЉАЈУ СЕ И КАНЦЕЛАРИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ ДРОГА.

Министарство сарађује са агенцијама, односно државним органима других земаља које се баве разним аспектима у области психоактивних контролисаних супстанци.

Министарство спроводи потврђене конвенције Уједињених нација у области психоактивних контролисаних супстанци и обезбеђује спровођење поступака који осигуравају доступност психоактивних контролисаних супстанци за примену у медицини, као и у научне сврхе.

Министарство доставља Међународном бироу за контролу наркотика извештаје о:

- 1) пољопривредним површинама које су засејане биљкама од којих се могу добити психоактивне контролисане супстанце;
- 2) заплењеним количинама психоактивних контролисаних супстанци;
- 3) спровођењу међународних уговора о психоактивним контролисаним супстанцама;
- 4) производњи биљака од којих се могу добити психоактивне контролисане супстанце;
- 5) производњи психоактивних контролисаних супстанци;
- 6) извозу и увозу психоактивних контролисаних супстанци;
- 7) примени психоактивних контролисаних супстанци;

- 8) залихама психоактивних контролисаних супстанци;
- 9) друге извештаје на захтев Међународног бироа за контролу наркотика.

Члан 104.

~~Психоактивне контролисане супстанце одузете на основу одлуке надлежног органа у складу са законом, а које не могу да се употребе као сировина за производњу или у друге сврхе, уништавају се у складу са законом.~~

~~Психоактивне контролисане супстанце, осим лекова који садрже психоактивне контролисане супстанце, које су одузете на основу одлуке надлежног органа у складу са законом, а које могу да се употребе као сировина за производњу или у друге сврхе у складу са законом, могу да се продају или уступе без накнаде правном лицу које испуњава услове за производњу, односно промет психоактивне контролисане супстанце у складу са овим законом.~~

~~Средства остварена продајом психоактивне контролисане супстанце у складу са ставом 2. овог члана, приход су буџета Републике Србије и употребљавају се у борби против злоупотребе дрога.~~

~~Правно лице од кога су одузете психоактивне контролисане супстанце, у складу са овим законом, сноси трошкове складиштења и уништавања одузетих психоактивних контролисаних супстанци.~~

~~Место складиштења, односно уништавања психоактивних контролисаних супстанци одређује орган који је наложио меру складиштења, односно уништавања психоактивних контролисаних супстанци.~~

~~Забрањено је руковање, промет, односно употреба психоактивних контролисаних супстанци за које је надлежни орган изрекао меру уништавања психоактивних контролисаних супстанци у складу са законом.~~

~~Начин и поступак уништавања психоактивних контролисаних супстанци из става 1. Овог члана, односно продаје или уступања правном лицу из става 2. овог члана прописује Влада.~~

ПСИХОАКТИВНЕ КОНТРОЛИСАНЕ СУПСТАНЦЕ ОДУЗЕТЕ НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, А КОЈЕ НЕ МОГУ ДА СЕ УПОТРЕБЕ КАО СИРОВИНА ЗА ПРОИЗВОДЊУ ИЛИ У ДРУГЕ СВРХЕ, УНИШТАВАЈУ СЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

НЕПОСРЕДНО ПОСЛЕ ОДУЗИМАЊА ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ ОД СТРАНЕ НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА, ВРШИ СЕ УЗОРКОВАЊЕ УКУПНЕ КОЛИЧИНЕ ЗАПЛЕЊЕНИХ СУПСТАНЦИ, А НЕПОСРЕДНО ЗАТИМ КВАЛИТАТИВНА И КВАНТИТАТИВНА ХЕМИЈСКА АНАЛИЗА ИСТИХ УЗОРАКА. ПРЕ УНИШТАВАЊА УКУПНЕ КОЛИЧИНЕ НАВЕДЕНИХ ЗАПЛЕЊЕНИХ СУПСТАНЦИ, ПОНОВО СЕ ВРШИ УЗОРКОВАЊЕ, КАО И ЊИХОВА КВАЛИТАТИВНА И КВАНТИТАТИВНА ХЕМИЈСКА АНАЛИЗА.

ПО ЗАВРШЕНОМ УЗОРКОВАЊУ И ФИЗИЧКО-ХЕМИЈСКОЈ АНАЛИЗИ У ОВЛАШЋЕНИМ ЛАБОРАТОРИЈАМА МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА, УЗОРЦИ СЕ ОСИГУРАВАЈУ БЕЗБЕДНИМ ЗАТВАРАЊЕМ И ДЕПОНУЈУ НА МЕСТА ОДРЕЂЕНА ЗА СКЛАДИШТЕЊЕ ОВАКВИХ УЗОРАКА ДО УНИШТАВАЊА.

ПСИХОАКТИВНЕ КОНТРОЛИСАНЕ СУПСТАНЦЕ, ОСИМ ЛЕКОВА КОЈИ САДРЖЕ ПСИХОАКТИВНЕ КОНТРОЛИСАНЕ СУПСТАНЦЕ, КОЈЕ СУ ОДУЗЕТЕ НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, А КОЈЕ МОГУ ДА СЕ УПОТРЕБЕ КАО СИРОВИНА ЗА ПРОИЗВОДЊУ ИЛИ У ДРУГЕ СВРХЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, МОГУ ДА СЕ ПРОДАЈУ ИЛИ УСТУПЕ БЕЗ НАКНАДЕ ПРАВНОМ ЛИЦУ КОЈЕ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ, ОДНОСНО ПРОМЕТ ПСИХОАКТИВНЕ КОНТРОЛИСАНЕ СУПСТАНЦЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

СРЕДСТВА ОСТВАРЕНА ПРОДАЈОМ ПСИХОАКТИВНЕ КОНТРОЛИСАНЕ СУПСТАНЦЕ У СКЛАДУ СА СТАВОМ 2. ОВОГ ЧЛАНА, ПРИХОД СУ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И УПОТРЕБЉАВАЈУ СЕ У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОУПОТРЕБЕ ДРОГА.

ПРАВНО ЛИЦЕ ОД КОГА СУ ОДУЗЕТЕ ПСИХОАКТИВНЕ КОНТРОЛИСАНЕ СУПСТАНЦЕ, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, СНОСИ ТРОШКОВЕ СКЛАДИШТЕЊА И УНИШТАВАЊА ОДУЗЕТИХ ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ.

МЕСТО СКЛАДИШТЕЊА, ОДНОСНО УНИШТАВАЊА ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ ОДРЕЂУЈЕ ОРГАН КОЈИ ЈЕ НАЛОЖИО МЕРУ СКЛАДИШТЕЊА, ОДНОСНО УНИШТАВАЊА ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ.

НАЧИН ЧУВАЊА ОДУЗЕТИХ ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ, ЊИХОВО СКЛАДИШТЕЊЕ, УЗОРКОВАЊЕ И УНИШТАВАЊЕ, ПРОПИСУЈЕ ВЛАДА.

ЗАБРАЊЕНО ЈЕ РУКОВАЊЕ, ПРОМЕТ, ОДНОСНО УПОТРЕБА ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ ЗА КОЈЕ ЈЕ НАДЛЕЖНИ ОРГАН ИЗРЕКАО МЕРУ УНИШТАВАЊА ПСИХОАКТИВНИХ КОНТРОЛИСАНИХ СУПСТАНЦИ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

Члан 105.

За контролу поступка уништавања психоактивних контролисаних супстанци одузетих на основу одлуке надлежног органа у складу са законом, Влада образује Комисију.

Комисију за контролу поступка уништавања психоактивних контролисаних супстанци чине представници министарстава надлежних за послове: здравља, унутрашњих послова, животне средине и финансија - надлежни царински орган.

У раду Комисије из става 2. овог члана учествује и представник орган који је изрекао меру уништавања психоактивних контролисаних супстанци.

Мандат чланова Комисије из став 2. овог члана траје четири године.

Извештај о уништеним психоактивним контролисаним супстанцама Комисија за контролу поступка уништавања психоактивних контролисаних супстанци једном годишње доставља Влади.

Комисија за контролу поступка уништавања психоактивних контролисаних супстанци у року од 15 дана од дана уништавања психоактивне контролисане супстанце обавештава Министарство, а примерак обавештења доставља се органу који је изрекао

меру уништавања психоактивних контролираних супстанци и министарству надлежном за унутрашње послове.

СРЕДСТВА ЗА РАД КОМИСИЈЕ ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ЧЛАН 28.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ” .